

Skal du bedøves?

Her er Astrid.

Hun skal bedøves ligesom dig.

Når man er bedøvet, er det næsten som at sove.

Man kan blive opereret, uden at man mærker det.

Når operationen er færdig, bliver man vækket af bedøvelsen igen.

Astrid og hendes mor taler med narkoselægen. De aftaler, hvordan hun skal falde i søvn, når hun skal bedøves.

Den dag Astrid skal bedøves, må hun ikke spise morgenmad. Man kan nemlig ikke tåle at have mad i maven, når man skal bedøves.

Det eneste hun må få, er lidt vand eller saftevand.
Den sidste time inden bedøvelsen må hun ingenting få.

Astrid har aftalt med narkoselægen, at hun skal falde i søvn ved at få sprøjtet medicin ind i hånden. Derfor får hun "tryllecreme" på hænderne.

"Tryllecremen" gør, at hun næsten ikke kan mærke noget, når hun skal stikkes.

Lige inden Astrid skal hen på operationsgangen og bedøves, kan hun få noget medicin, som hun måske bliver lidt søvnig af. Nogle børn bliver ikke ret søvnige. De bliver bare fjollede og ligger og griner.

Astrid vil gerne have medicinen i lidt saft, som hun kan drikke. Medicinen smager ikke så godt, så nogle børn vil hellere have medicinen i numsen. Det føles som at få taget temperatur.

Her er James og Ole. De er portører. Det er en portør,
der kører sengen, når man skal hen på operationsgangen.
Astrids far og mor må gerne gå med.

Hvis hun bruger sut eller har et sovedyr, må hun
også gerne tage dem med.

Henne på operationsgangen er der en masse operationsstuer.
Her kan du se, hvordan en operationsstue kan se ud.

Du kan se den operationsseng, som Astrid skal ligge på. Det hedder et leje.

Det store apparat, der står ved siden af, bliver brugt, når Astrid skal bedøves.
Der er en computerskærm – men man kan ikke spille spil på den.

På nogle operationsstuer er der malet billeder på væggen.

Oppe i loftet over lejet hænger der nogle store lamper.
Synes du ikke, de ser underlige ud?

HEY !!
HVOR BLEV DU
AF RIGO?

WUAAA

En gang imellem bliver man bedøvet i den rigtige seng udenfor operationsstuen. Andre gange ligger man på lejet, som Astrid gør. Astrid har sin mor med.

Nogle børn synes, det er spændende at blive bedøvet – andre bliver lidt kede af det.

Der bliver altid passet godt på børnene og sørget for, at de sover godt.

Nogle gange får man en gummidims eller et plaster med rødt lys i på fingeren. Måske får man også klistermærker på brystet. Det gør Astrid.

Computeren viser, at man sover godt, og at der ikke er noget, der gør ondt.

ROLIG NU REGGAE.
RIGO LIGGER OVRE I
MENNESKENES VERDEN OG
LADER SOM OM HAN ER
ET SOVEDYR

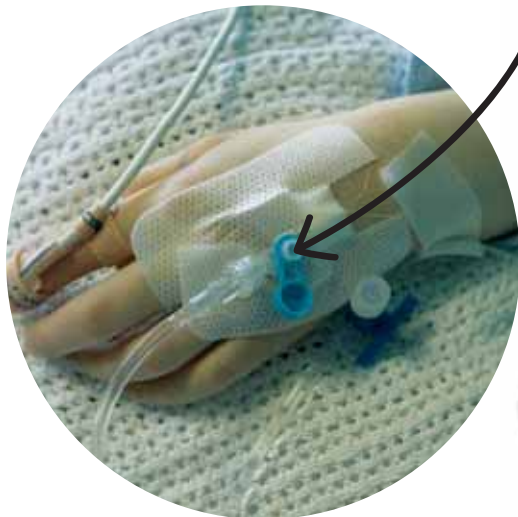

Astrid har aftalt med lægen, at hun skal falde i søvn ved at få sprøjtet medicin ind i hånden. Derfor bliver der lagt en meget lille, blød plastikslinge ind i en blodåre i hånden. Plastikslangen bliver lagt der, hvor tryllecremen har siddet, så hun næsten ikke kan mærke det.

Astrid får sovemedicinen i den lille, bløde plastikslinge under plasteret.

Så falder hun i søvn.

Astrid kan også have aftalt med lægen,
at hun skal falde i søvn ved at trække
vejret i en maske.

Masken skal holdes over Astrids næse
og mund. Hvis hun vil, kan hun selv
hjælpe med at holde masken.
Det lugter lidt stærkt og mærkeligt
og får hurtigt Astrid til at sove.

Nu sover Astrid.

Måske drømmer hun
en dejlig drøm?

Når Astrid vågner, er hun på opvågningsstuen, og hendes mor eller far er hos hende.

Efter bedøvelsen er Astrid træt og vil gerne sove lidt mere. Sygeplejersken holder øje med, at Astrid har det godt.

Hvis Astrid har lidt ondt, giver sygeplejersken hende noget medicin i plastikslangen i hånden, så det ikke gør så ondt mere.

Astrid er blevet opereret i armen. Derfor har hun en forbindelse på.

Hvis du skal opereres, har du måske også en forbindelse eller et plaster på, når du vågner.

Når Astrid er vågnet, kommer hun tilbage til børneafdelingen.

Senere, når lægen har været der og har set, at hun har det godt, skal Astrid hjem igen.

På Rigshospitalet bedøves årligt ca. 6.000 børn.

Vi håber, at denne bog vil være en hjælp til
at forberede barnet, der skal bedøves
– og til at bearbejde oplevelsen bagefter.

Der rettes en stor tak til Otto og Birte Bangsdals
fond, som har gjort denne publikation mulig.

Mere information: **www.bup.rh.dk**

Tekst og redaktion	Afdelingslæge Annette Freudendal-Pedersen, HovedOrtoCentret, i samarbejde med Rigshospitalets BørneUngeProgram, Charlotte Blix
Illustration	Carl Quist Møller
Fotografi	Jens Honore
Design	BGRAPHIC
Tryk	Prepress Nord

